

DIREKTIVER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2009/125/EF

af 21. oktober 2009

om rammerne for fastlæggelse af krav til miljøvenligt design af energirelaterede produkter

(omarbejdning)

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 95,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/32/EF af 6. juli 2005 om rammerne for fastlæggelse af krav til miljøvenligt design af energiforbrugende produkter ⁽³⁾ er blevet ændret væsentligt. Da der skal foretages yderligere ændringer, som nøje er afgrænset til udvidelsen af direktivets anvendelsesområde til at omfatte alle energirelaterede produkter, bør direktivet af klarhedshensyn omarbejdes.

(2) Forskellene mellem de enkelte medlemsstaters love og administrative bestemmelser om miljøvenligt design af energirelaterede produkter kan skabe handelshindringer og virke konkurrenceforvridende i Fællesskabet og således have en direkte indflydelse på oprettelsen af det indre marked og på dets funktion. Kun ved at harmoni-

sere medlemsstaternes lovgivning er det muligt at undgå sådanne handelshindringer og illoyal konkurrence. Udvidelsen af anvendelsesområdet til at omfatte alle energirelaterede produkter sikrer, at kravene vedrørende miljøvenligt design for alle vigtige energirelaterede produkter kan harmoniseres på fællesskabsplan.

(3) Energirelaterede produkter tegner sig for en stor del af forbruget af naturressourcer og energi i Fællesskabet. De har også en række andre væsentlige indvirkninger på miljøet. Inden for langt de fleste af de produktkategorier, der findes på Fællesskabets marked, påvirker produkterne miljøet i meget forskellig grad, selv om de har samme funktionelle egenskaber. Af hensyn til en bæredygtig udvikling bør en løbende forbedring af disse produkters generelle miljøpåvirkning fremmes, navnlig ved at indkredse de vigtigste kilder til negative miljøpåvirkninger og undgå overførsel af forurening, når denne forbedring ikke medfører urimelige omkostninger.

(4) Mange energirelaterede produkter har et betydeligt forbedringspotentiale med henblik på at mindske miljøpåvirkningerne og opnå energibesparelser gennem bedre design, der også medfører økonomiske besparelser for virksomhederne og slutbrugerne. Ud over produkter, der udnytter, frembringer, overfører eller måler energi, kan visse energirelaterede produkter, herunder varer, der anvendes i forbindelse med byggeri, såsom vinduer, isoleringsmaterialer eller visse vandforbrugende produkter såsom brusehoveder eller haner også bidrage til betydelige energibesparelser i forbindelse med udnyttelse.

(5) Miljøvenligt design af produkter er et centralt aspekt af fællesskabsstrategien for en integreret produktpolitik. Det miljøvenlige design repræsenterer en forebyggende tilgang, der har til formål at optimere produkternes miljømæssige egenskaber og samtidig bevare deres brugsegenskaber, og det giver dermed nye reelle muligheder for producenter, forbrugere og samfundet som helhed.

⁽¹⁾ EUT C 100 af 30.4.2009, s. 120.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 22.4.2009 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 24.9.2009.

⁽³⁾ EUT L 191 af 22.7.2005, s. 29.

- (6) Øget energieffektivitet — og her er en af mulighederne en mere effektiv udnyttelse af elektriciteten hos slutbrugerne — betragtes som noget, der bidrager væsentligt til at nå målene for drivhusgasemissioner i EU. Elektricitets efterspørgslen hos slutbrugerne er den hurtigst voksende energianvendelseskategori og anslås at ville stige i løbet af de næste 20-30 år, hvis der ikke træffes politiske foranstaltninger til at modvirke denne tendens. En betydelig nedsættelse af energiforbruget som foreslået af Kommissionen i dens europæiske klimaændringsprogram (ECCP) er mulig. Klimaændringer er en af prioriteterne i det sjette miljøhandlingsprogram som fastlagt i Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1600/2002/EF ⁽¹⁾. Energibesparelser er den mest omkostningseffektive måde, hvorpå man kan øge forsynings sikkerheden og reducere afhængigheden af import. Det er derfor nødvendigt, at der vedtages væsentlige foranstaltninger og mål med henblik på at påvirke efterspørgslen.
- (7) Det er nødvendigt at gribe ind i designfasen for energirelaterede produkter, da alt tyder på, at den forurening, der opstår i produktets livscyklus, og de fleste af omkostningerne bestemmes i denne fase.
- (8) Der bør fastlægges en sammenhængende ramme for anvendelsen af fællesskabskrav til miljøvenligt design af energirelaterede produkter med det formål at sikre fri bevægelighed for de produkter, der opfylder kravene, og at begrænse deres generelle miljøpåvirkning. Sådanne fællesskabskrav bør være i overensstemmelse med principperne for loyal konkurrence og international handel.
- (9) Krav til miljøvenligt design bør fastsættes under hensyntagen til målene og prioriteterne i det sjette miljøhandlingsprogram, herunder, når det er hensigtsmæssigt, anvendelige mål i dette programs relevante tematiske strategier.
- (10) Målet med dette direktiv er at opnå et højt beskyttelsesniveau for miljøet ved at reducere energirelaterede produkters potentielle miljøpåvirkninger, hvilket i sidste ende vil gavne forbrugerne og andre slutbrugere. En bæredygtig udvikling kræver også, at der tages behørigt hensyn til de påtænkte foranstaltningers sundhedsmæssige, samfundsmæssige og økonomiske konsekvenser. En forbedring af produkternes energi- og ressourceeffektivitet bidrager til energiforsynings sikkerheden og reduktionen af presset på naturressourcerne, som er forudsætninger for en sund økonomi og dermed for en bæredygtig udvikling.
- (11) En medlemsstat, der skønner det nødvendigt at opretholde nationale bestemmelser på grundlag af tvingende miljøbeskyttelseshensyn eller at indføre nye bestemmelser baseret på nyt videnskabeligt belæg vedrørende miljøbeskyttelse på grund af et problem, der er specifikt for den pågældende medlemsstat, og som viser sig efter vedtagelse af den for produktet gældende gennemførelsesforanstaltning, kan gøre dette i henhold til de i traktatens artikel 95, stk. 4, 5 og 6, fastlagte bestemmelser om forudgående meddelelser til Kommissionen og godkendelse fra denne.
- (12) For at maksimere miljøfordelene ved forbedret design kan det være nødvendigt at informere forbrugerne om miljømæssige kendetegn og egenskaber ved energirelaterede produkter og rådgive dem om, hvordan produkterne anvendes på en miljøvenlig måde.
- (13) Strategien i Kommissionens meddelelse af 18. juni 2003 med titlen »Integreret produktpolitik — Miljøpåvirkninger set i et livscyklusperspektiv«, som er et væsentligt innovativt element i det sjette miljøhandlingsprogram, har til formål at begrænse miljøpåvirkningen fra produkterne i hele deres livscyklus, herunder ved valg og anvendelse af råmaterialer, fremstilling, emballage, transport og distribution, installering og vedligeholdelse, anvendelse og udtjente produkter. Tages der allerede hensyn til miljøpåvirkningen fra et produkt i hele dets livscyklus i designfasen, er der store muligheder for at fremme miljøforbedringer på en omkostningseffektiv måde, herunder i forhold til ressource- og materialeeffektivitet, og derved at bidrage til at opfylde målene for temastrategien for bæredygtig udnyttelse af naturressourcer. Der bør være tilstrækkelig fleksibilitet til at gøre det muligt at integrere denne faktor i produktdesignet og samtidig tage hensyn til tekniske, funktionelle og økonomiske forhold.
- (14) Selv om en bred tilgang til miljømæssige egenskaber er ønskelig, bør en reduktion af drivhusgasemissionerne gennem øget energieffektivitet være et prioriteret miljømål indtil vedtagelsen af en arbejdsplan.

⁽¹⁾ EFT L 242 af 10.9.2002, s. 1.

- (15) Det kan være nødvendigt og begrundet at fastsætte særlige kvantitative krav til miljømæssigt design for en række produkter eller miljømæssige aspekter deraf for at sikre, at deres miljøpåvirkning minimeres. I betragtning af det presserende behov for at bidrage til opfyldelsen af forpligtelserne inden for rammerne af Kyotoprotokollen til FN's rammekonvention om klimaændringer, og uden at det berører den integrerede tilgang, der fremmes med dette direktiv, bør foranstaltninger med et stort potentiale for reduktion af drivhusgasemissionerne uden store omkostninger have en vis prioritet. Sådanne foranstaltninger kan også bidrage til en bæredygtig anvendelse af ressourcerne og udgøre et vigtigt bidrag til de tiårsrammeprogrammer om bæredygtig produktion og bæredygtigt forbrug, som der blev opnået enighed om på verdensstopmødet om bæredygtig udvikling i Johannesburg fra 26. august til 4. september 2002.
- (16) Som et generelt princip, og hvor det er relevant, bør energirelaterede produkters energiforbrug i standby- eller off-mode reduceres til det minimumsniveau, der er nødvendigt for, at de kan fungere efter hensigten.
- (17) Med udgangspunkt i de produkter eller teknologier på markedet — også internationalt — der har opnået de bedste resultater, bør niveauet for kravene til miljøvenligt design fastlægges på grundlag af tekniske, økonomiske og miljømæssige egenskaber. Fleksible metoder til fastlæggelse af niveauet for kravene kan gøre det lettere hurtigt at opnå bedre miljømæssige egenskaber. De involverede berørte parter bør høres og samarbejde aktivt i denne analyse. Fastsættelse af obligatoriske foranstaltninger kræver, at de involverede parter høres på behørig vis. Ved en sådan høring vil det også fremgå, om der er behov for en gradvis indførelse eller for overgangsforanstaltninger. Indførelsen af midlertidige mål gør den førte politik mere forudsigelig, gør det muligt at tilpasse produktudviklingscyklusserne og gør det lettere for de berørte parter at planlægge på lang sigt.
- (18) Alternative fremgangsmåder som f.eks. selvregulering fra industriens side bør foretrækkes, hvis de med en vis sandsynlighed vil kunne opfylde de politiske målsætninger hurtigere eller billigere end obligatoriske krav. Det kan være nødvendigt at indføre lovgivningsmæssige foranstaltninger, hvis markedskræfterne ikke udvikler sig i den rigtige retning eller hurtigt nok.
- (19) Selvregulering, herunder frivillige aftaler i form af ensidige tilsagn fra industriens side, kan muliggøre hurtige fremskridt takket være hurtig og omkostningseffektiv gennemførelse og giver mulighed for fleksible og hensigtsmæssige tilpasninger til de teknologiske muligheder og markedsforholdene.
- (20) Til vurdering af frivillige aftaler eller andre selvreguleringsforanstaltninger, der fremlægges som alternativer til gennemførelsesforanstaltninger, bør der foreligge oplysninger om mindst følgende: fri deltagelse, merværdi, repræsentativitet, angivelse af eksisterende målsætningsomfang, inddragelse af civilsamfundet, kontrol og rapportering, omkostningseffektiviteten ved forvaltningen af et selvregulerende initiativ samt bæredygtighed.
- (21) Kommissionens meddelelse af 17. februar 2002 med titlen »Miljøaftaler på fællesskabsplan i tilknytning til handlingsplanen om bedre og enklere lovgivningsmæssige rammer« kan give nyttig vejledning ved vurdering af industriens selvregulering i forbindelse med dette direktiv.
- (22) Dette direktiv bør ligeledes fremme integrationen af miljøvenligt design i små og mellemstore virksomheder (SMV'er) og meget små virksomheder. En sådan integration kan lattes ved udbredt tilgængelighed af og let adgang til information vedrørende deres produkters bæredygtighed.
- (23) Energirelaterede produkter, der opfylder de krav til miljøvenligt design, der er fastsat i gennemførelsesforanstaltningerne til dette direktiv, bør forsynes med CE-mærkning og oplysninger i tilknytning dertil, så de kan bringes i omsætning på det indre marked og omsættes frit. En streng håndhævelse af gennemførelsesforanstaltningerne er nødvendig for at begrænse de regulerede energirelaterede produkters indvirkning på miljøet og sikre loyal konkurrence.
- (24) Ved udarbejdelsen af gennemførelsesforanstaltninger og arbejdsplanen bør Kommissionen høre både medlemsstaternes repræsentanter og berørte parter i forhold til den pågældende produktgruppe, såsom industrien, herunder SMV'er og håndværksvirksomheder, faglige organisationer, handlende, detailhandlere, importører, miljøorganisationer og forbrugerorganisationer.
- (25) Ved udarbejdelsen af gennemførelsesforanstaltninger bør Kommissionen også tage behørigt hensyn til gældende national miljølovgivning, som medlemsstaterne har tilkendegivet bør bevares, særlig vedrørende giftige stoffer, uden derved at begrænse de gældende og berettigede beskyttelsesniveauer i medlemsstaterne.
- (26) Der bør tages hensyn til de moduler og regler, der er fastsat med henblik på anvendelse i direktiverne om teknisk harmonisering, jf. Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 768/2008/EF af 9. juli 2008 om fælles rammer for markedsføring af produkter ⁽¹⁾.

(¹) EUT L 218 af 13.8.2008, s. 82.

- (27) Tilsynsmyndighederne bør udveksle oplysninger om de påtænkte foranstaltninger på dette direktivs område med henblik på at forbedre markedsovervågningen, under hensyntagen til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008 af 9. juli 2008 om kravene til akkreditering og markedsovervågning i forbindelse med markedsføring af produkter⁽¹⁾. I dette samarbejde bør der gøres størst mulig brug af elektroniske kommunikationsmidler og de relevante fællesskabsprogrammer. Udveksling af information om et produkts miljømæssige egenskaber i hele dets livscyklus og om de opnåede resultater ved designløsninger bør ligeledes fremmes. Indsamling og formidling af al den viden, der fremkommer ved producenterens indsats til fordel for miljøvenligt design, er et af de vigtigste eksempler på den merværdi, der tilføres med nærværende direktiv.
- (28) Et kompetent organ er almindeligvis et offentligt eller privat organ, der er udpeget af de offentlige myndigheder, og som udgør den nødvendige garanti for upartiskhed og tilgængelighed af teknisk ekspertise til at kontrollere produktets overensstemmelse med de gældende gennemførelsesforanstaltninger.
- (29) I betragtning af hvor vigtigt det er at undgå manglende overensstemmelse, bør medlemsstaterne sikre, at de nødvendige midler er til rådighed for at kunne foretage en effektiv markedsovervågning.
- (30) Med hensyn til uddannelse og information vedrørende miljøvenligt design for SMV'er kan det være hensigtsmæssigt at overveje tilknyttede aktiviteter.
- (31) Det gavner det indre marked, at der findes standarder, der er harmoniseret på fællesskabsplan. Når referencen til en sådan standard er blevet offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*, bør overensstemmelse med denne danne grundlag for en formodning om, at de tilsvarende krav i den gennemførelsesforanstaltning, der er vedtaget på grundlag af dette direktiv, er opfyldt, men andre midler til at påvise en sådan overensstemmelse bør også tillades.
- (32) Et af hovedformålene med harmoniserede standarder bør være at bistå producenterne med at anvende de gennemførelsesforanstaltninger, der vedtages i medfør af dette direktiv. Sådanne standarder kan være afgørende ved fastlæggelsen af måle- og prøvningsmetoder. I tilfælde af generiske krav til miljøvenligt design kan harmoniserede standarder i betydelig grad bidrage til at vejlede producenterne i at fastlægge deres produkters miljøprofil i overensstemmelse med kravene i den gældende gennemførelsesforanstaltning. Disse standarder bør klart angive forholdet mellem deres bestemmelser og de omhandlede krav. Formålet med harmoniserede standarder bør ikke være at fastsætte grænser for miljømæssige aspekter.
- (33) For så vidt angår de definitioner, der anvendes i dette direktiv, er det nyttigt at henvise til internationale standarder som f.eks. ISO 14040.
- (34) Dette direktiv er i overensstemmelse med visse principper for gennemførelse af den nye metode som fastsat i Rådets resolution af 7. maj 1985 om en ny metode i forbindelse med teknisk harmonisering og standarder⁽²⁾ og for henvisninger til harmoniserede europæiske standarder. I Rådets resolution af 28. oktober 1999 om standardiseringens rolle i Europa⁽³⁾ anbefales det, at Kommissionen undersøger, om principperne i den ny metode kan udvides til sektorer, der endnu ikke er omfattet, som et middel til om muligt at forbedre og forenkle lovgivningen.
- (35) Dette direktiv supplerer gældende fællesskabsinstrumenter som f.eks. Rådets direktiv 92/75/EØF af 22. september 1992 om angivelse af husholdningsapparaters energi- og ressourceforbrug ved hjælp af mærkning og standardiserede vareoplysninger⁽⁴⁾, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1980/2000 af 17. juli 2000 om en revideret ordning for tildeling af et EF-miljømærke⁽⁵⁾, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/96/EF af 27. januar 2003 om affald af elektrisk og elektronisk udstyr⁽⁶⁾, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/95/EF af 27. januar 2003 om begrænsning af anvendelsen af visse farlige stoffer i elektrisk og elektronisk udstyr⁽⁷⁾, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/121/EF af 18. december 2006 om ændring af Rådets direktiv 67/548/EØF om tilnærmelse af lovgivning om klassificering, emballering og etikettering af farlige stoffer med henblik på tilpasning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH) og om oprettelse af et europæisk kemikalieagentur⁽⁸⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 106/2008 af 15. januar 2008 om et fællesskabsprogram for energieffektivitetsmærkning af kontorudstyr⁽⁹⁾. Synergierne mellem dette direktiv og de eksisterende fællesskabsinstrumenter bør bidrage til at forøge deres respektive virkninger og til at opbygge en sammenhængende lovgivningsramme for producenterne.

(1) EUT L 218 af 13.8.2008, s. 30.

(2) EFT C 136 af 4.6.1985, s. 1.

(3) EFT C 141 af 19.5.2000, s. 1.

(4) EFT L 297 af 13.10.1992, s. 16.

(5) EFT L 237 af 21.9.2000, s. 1.

(6) EUT L 37 af 13.2.2003, s. 24.

(7) EUT L 37 af 13.2.2003, s. 19.

(8) EUT L 396 af 30.12.2006, s. 1.

(9) EUT L 39 af 13.2.2008, s. 1.

- (36) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af dette direktiv bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽¹⁾.
- (37) Kommissionen bør navnlig tillægges beføjelse til at ændre eller ophæve Rådets direktiv 92/42/EØF ⁽²⁾, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/57/EF ⁽³⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/55/EF ⁽⁴⁾. En sådan ændring eller ophævelse skal vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF.
- (38) Kommissionen bør endvidere tillægges beføjelse til at vedtage gennemførelsesforanstaltninger med fastlæggelse af krav til miljøvenligt design af bestemte energirelaterede produkter, herunder indførelse af gennemførelsesforanstaltninger i overgangsperioden, og herunder, hvor dette er relevant, bestemmelser om afvejning af de forskellige miljøaspekter. Da der er tale om generelle foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det med nye ikke-væsentlige bestemmelser, skal foranstaltningerne vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF.
- (39) Kommissionen bør på baggrund af de indhøstede erfaringer med anvendelsen af dette direktiv, direktiv 2005/32/EF og gennemførelsesforanstaltningerne, vurdere nærværende direktivs virkemåde, metoder og effektivitet og, hvorvidt det vil være hensigtsmæssigt at udvide dets anvendelsesområde til at omfatte andre produkter end energirelaterede produkter. I forbindelse med denne vurdering bør Kommissionen høre repræsentanter for medlemsstaterne samt de berørte parter.
- (40) Medlemsstaterne bør fastsætte, hvilke sanktioner der skal anvendes i tilfælde af overtrædelser af de nationale bestemmelser, der vedtages i henhold til dette direktiv. Sanktionerne bør være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelserne og have afskrækkende virkning.
- (41) Målet for dette direktiv, nemlig at sikre, at det indre marked fungerer gennem krav om, at produkter skal være tilstrækkeligt miljøvenlige, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af dets omfang og virkninger bedre nås på fællesskabsplan; Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (42) Forpligtelsen til at gennemføre nærværende direktiv i national ret bør kun omfatte de bestemmelser, hvori der er foretaget indholdsmæssige ændringer i forhold til direktiv 2005/32/EF. Forpligtelsen til at gennemføre de bestemmelser, hvori der ikke er foretaget ændringer, følger af direktiv 2005/32/EF.
- (43) Nærværende direktiv bør ikke berøre medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til de i bilag IX, del B, angivne frister for gennemførelse i national ret af direktiverne.
- (44) I overensstemmelse med punkt 34 i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning ⁽⁵⁾ tilskyndes medlemsstaterne til, både i egen og Fællesskabets interesse, at udarbejde og offentliggøre deres egne oversigter, der så vidt muligt viser overensstemmelsen mellem direktivet og gennemførelsesforanstaltningerne —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

1. Dette direktiv fastsætter rammerne for fastlæggelsen af fællesskabskrav til miljøvenligt design af energirelaterede produkter for at sikre den frie bevægelighed for sådanne produkter i det indre marked.
2. Dette direktiv bestemmer, at der skal fastlægges krav, som de energirelaterede produkter, der er omfattet af gennemførelsesforanstaltninger, skal opfylde for at blive bragt i omsætning og/eller taget i brug. Det bidrager til bæredygtig udvikling ved at øge energieffektiviteten og miljøbeskyttelsesniveauet, mens det samtidig øger energiforsyningsikkerheden.
3. Dette direktiv finder ikke anvendelse på transportmidler til befording af personer eller varer.
4. Dette direktiv og de gennemførelsesforanstaltninger, der vedtages i medfør heraf, berører ikke Fællesskabets lovgivning om affaldshåndtering og Fællesskabets lovgivning om kemikalier, herunder Fællesskabets lovgivning om fluorholdige drivhusgasser.

Artikel 2

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

⁽¹⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

⁽²⁾ EFT L 167 af 22.6.1992, s. 17.

⁽³⁾ EFT L 236 af 18.9.1996, s. 36.

⁽⁴⁾ EFT L 279 af 1.11.2000, s. 33.

⁽⁵⁾ EUT C 321 af 31.12.2003, s. 1.

- 1) »energirelateret produkt« (et »produkt«): ethvert produkt, der indvirker på energiforbruget under anvendelse, som bringes i omsætning eller tages i brug, herunder dele, der er beregnet til at indgå i energirelaterede produkter omfattet af dette direktiv, som bringes i omsætning og/eller ibrugtages som særskilte dele til slutbrugere, og hvis miljømæssige egenskaber kan vurderes selvstændigt
- 2) »komponenter og delkomponenter«: dele, der er beregnet til at indgå i produkter, og som ikke bringes i omsætning og/eller ibrugtages som særskilte dele til slutbrugere, eller hvis miljømæssige egenskaber ikke kan vurderes selvstændigt
- 3) »gennemførelsesforanstaltninger«: foranstaltninger vedtaget i medfør af dette direktiv, hvori der fastlægges krav til miljøvenligt design af bestemte produkter eller for miljømæssige aspekter deraf
- 4) »bringe i omsætning«: den første gang et produkt gøres tilgængeligt på Fællesskabets marked med henblik på distribution eller anvendelse i Fællesskabet enten mod betaling eller gratis og uanset salgsmetode
- 5) »ibrugtagning«: en slutbrugers første anvendelse i Fællesskabet af et produkt i overensstemmelse med dets formål
- 6) »producent«: den fysiske eller juridiske person, der producerer produkter, der er omfattet af dette direktiv, og som er ansvarlig for produkternes overensstemmelse med dette direktiv, med henblik på deres omsætning og/eller ibrugtagning under producentens eget navn eller varemærke eller med henblik på producentens egen anvendelse. Hvis der ikke er en producent som defineret i første punktum i dette nummer eller en importør som defineret i nr. 8, anses enhver fysisk eller juridisk person, der bringer produkter i omsætning og/eller ibrugtager produkter i henhold til dette direktiv, som producent
- 7) »repræsentant«: enhver fysisk eller juridisk person, der er etableret i Fællesskabet, og som har fået skriftligt mandat fra producenten til i dennes navn at opfylde alle eller en del af de forpligtelser og formaliteter, der er fastsat i dette direktiv
- 8) »importør«: enhver fysisk eller juridisk person i Fællesskabet, der som led i sin erhvervsudøvelse bringer et produkt fra et tredjeland i omsætning på Fællesskabets marked
- 9) »materialer«: alle materialer, der anvendes i løbet af et produkts livscyklus
- 10) »produktdesign«: den række processer, hvorved de retlige, tekniske, sikkerhedsmæssige, funktionelle, markedsmæssige eller øvrige krav, som et produkt skal opfylde, omsættes til den tekniske specifikation for det pågældende produkt
- 11) »miljøaspekt«: et element eller en funktion ved et produkt, der kan indgå i et samspil med miljøet i løbet af dets livscyklus
- 12) »miljøvirkninger«: enhver ændring af miljøet, der helt eller delvis skyldes et produkt i løbet af dets livscyklus
- 13) »livscyklus«: et produkts fortløbende og indbyrdes forbundne faser fra dets anvendelse som råmateriale til endelig bortskaffelse
- 14) »genbrug«: enhver proces, hvorved produkter eller komponenter herfra, når de er udtjent, anvendes til samme formål, som de blev fremstillet til, herunder fortsat anvendelse af produkter, som er afleveret til indsamlingssteder, distributører, genvindingsvirksomheder eller producenter, samt genbrug af produkter efter reovering
- 15) »genvinding«: oparbejdningen i en produktionsproces af affaldsmaterialer til deres oprindelige formål eller andre formål bortset fra energiudnyttelse
- 16) »energiudnyttelse«: anvendelsen af brændbart affald som et middel til energifremstilling gennem direkte forbrænding med eller uden andet affald, men med udnyttelse af varmen
- 17) »nyttiggørelse«: en af de processer, der er omhandlet i bilag II B til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/12/EF af 5. april 2006 om affald ⁽¹⁾
- 18) »affald«: ethvert stof eller enhver genstand, der henhører under en af kategorierne i bilag I til direktiv 2006/12/EF, og som indehaveren skiller sig af med eller agter eller er forpligtet til at skille sig af med
- 19) »farligt affald«: alt affald, der er omfattet af artikel 1, stk. 4, i Rådets direktiv 91/689/EØF af 12. december 1991 om farligt affald ⁽²⁾
- 20) »miljøprofil«: en beskrivelse i overensstemmelse med den gennemførelsesforanstaltning, der er gældende for produktet, af den udveksling med omgivelserne (såsom materialer, emissioner og affald), der er forbundet med produktet i hele dets livscyklus, og som er af betydning for dets miljøpåvirkning og udtrykkes i fysiske mængder, der kan måles

⁽¹⁾ EUT L 114 af 27.4.2006, s. 9.

⁽²⁾ EFT L 377 af 31.12.1991, s. 20.

- 21) »et produkts miljømæssige egenskaber«: resultaterne af producentens håndtering af produktets miljøaspekter, som afspejlet i dets tekniske dokumentationsæt
- 22) »forbedring af de miljømæssige egenskaber«: processen til forbedring af et produkts miljømæssige egenskaber i løbet af en række produktgenerationer, men ikke nødvendigvis af alle produktets miljøaspekter samtidig
- 23) »miljøvenligt design«: integrationen af miljøaspekter i produktdesignet med henblik på at forbedre produktets miljømæssige egenskaber i hele dets livscyklus
- 24) »krav til miljøvenligt design«: ethvert krav i tilknytning til et produkt eller til designet af et produkt, der har til formål at forbedre dets miljømæssige egenskaber, eller ethvert krav om levering af oplysninger om et produkts miljøaspekter
- 25) »generisk krav til miljøvenligt design«: ethvert krav til miljøvenligt design, der er baseret på et produkts miljøprofil som helhed uden fastsatte grænseværdier for enkelte miljøaspekter
- 26) »specifikt krav til miljøvenligt design«: et kvantitativt og måleligt krav til miljøvenligt design vedrørende et bestemt miljøaspekt af et produkt, f.eks. energiforbrug under anvendelse beregnet på grundlag af en given output-effekt
- 27) »harmoniseret standard«: en teknisk specifikation vedtaget af et anerkendt standardiseringsorgan i henhold til et mandat fra Kommissionen efter proceduren i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF af 22. juni 1998 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter⁽¹⁾ med det formål at fastlægge et europæisk krav, som det ikke er obligatorisk at opfylde.

Artikel 3

Omsætning og/eller ibrugtagning

1. Medlemsstaterne træffer alle nødvendige foranstaltninger til at sikre, at produkter, der er omfattet af gennemførelsesforanstaltninger, kun kan bringes i omsætning og/eller ibrugtages, hvis de er i overensstemmelse med sådanne gennemførelsesforanstaltninger og er forsynet med CE-mærkning i overensstemmelse med artikel 5.

2. Medlemsstaterne udpeger de myndigheder, der er ansvarlige for markedstilsynet. De påser, at disse myndigheder har og anvender de beføjelser, der er nødvendige for at træffe de relevante forholdsregler, som påhviler dem i henhold til dette direktiv. Medlemsstaterne fastlægger opgaveområder, kompeten-

ceområder og organisatoriske retningslinjer for de kompetente myndigheder, der har beføjelse til at:

- foretage relevante kontrolundersøgelser af produkternes overensstemmelse i et passende omfang og at påbyde producenter eller deres repræsentanter at trække ikke-overensstemmende produkter tilbage fra markedet i henhold til artikel 7
- kræve at de berørte parter forelægger alle nødvendige oplysninger som præciseret i gennemførelsesbestemmelserne
- udtage prøver af produkterne og underkaste dem overensstemmelseskontrol.

3. Medlemsstaterne orienterer løbende Kommissionen om resultaterne af markedstilsynet, og Kommissionen videregiver, hvis det er relevant, de pågældende oplysninger til de øvrige medlemsstater.

4. Medlemsstaterne sikrer, at forbrugere og andre interesserede parter får mulighed for at fremsætte bemærkninger til de kompetente myndigheder vedrørende produktoverensstemmelse.

Artikel 4

Importørens ansvar

Er producenten ikke etableret i Fællesskabet, og findes der ingen repræsentant, er importøren forpligtet til at:

- sikre, at det omsatte og/eller ibrugtagne produkt overholder bestemmelserne i dette direktiv og den for produktet gældende gennemførelsesforanstaltning, og
- opbevare og gøre EF-overensstemmelseserklæringen og den tekniske dokumentation tilgængelig.

Artikel 5

Mærkning og EF-overensstemmelseserklæring

1. Før et produkt, der er omfattet af gennemførelsesforanstaltninger, bringes i omsætning og/eller ibrugtages, skal det forsynes med CE-mærkning, og der skal udstedes en EF-overensstemmelseserklæring, hvori producenten eller dennes repræsentant sikrer og erklærer, at produktet opfylder alle de relevante bestemmelser i den for produktet gældende gennemførelsesforanstaltning.

2. CE-mærkningen består af bogstaverne »CE«, jf. bilag III.

3. EF-overensstemmelseserklæringen skal indeholde de elementer, der er anført i bilag VI, og henviser til den relevante gennemførelsesforanstaltning.

⁽¹⁾ EFT L 204 af 21.7.1998, s. 37.

4. Produkter må ikke være forsynet med mærker, som kan vildlede brugerne hvad angår betydningen eller formen af CE-mærkningen.

5. Medlemsstaterne kan kræve, at de oplysninger, der skal stilles til rådighed i henhold til bilag I, del 2, skal foreligge på deres officielle sprog, når produktet når ud til slutbrugerne.

Medlemsstaterne skal også tillade, at oplysningerne gives på et eller flere af Den Europæiske Unions institutioners officielle sprog.

Ved anvendelsen af første afsnit tager medlemsstaterne specielt hensyn til:

- a) om oplysningerne kan gives ved hjælp af harmoniserede symboler eller anerkendte koder eller andre foranstaltninger, og
- b) hvilken type bruger produktet henvender sig til, og hvilken type oplysninger der skal stilles til rådighed.

Artikel 6

Fri bevægelighed

1. Medlemsstaterne må ikke på deres område på grundlag af krav til miljøvenligt design med hensyn til de parametre for miljøvenligt design, der er omhandlet i bilag I, del 1, og som er omfattet af den gældende gennemførelsesforanstaltning, forbyde, begrænse eller hindre omsætning og/eller ibrugtagning af et produkt, der opfylder alle de relevante bestemmelser i den for produktet gældende gennemførelsesforanstaltning, og som er forsynet med CE-mærkning i overensstemmelse med artikel 5.

2. Medlemsstaterne må ikke på deres område forbyde, begrænse eller hindre omsætning og/eller ibrugtagning af et produkt, der er CE-mærket i overensstemmelse med artikel 5, for hvilket den for produktet gældende gennemførelsesforanstaltning bestemmer, at et krav til miljøvenligt design ikke er nødvendigt, på grundlag af krav til miljøvenligt design med hensyn til de parametre for miljøvenligt design, der er omhandlet i bilag I, del 1.

3. Medlemsstaterne må ikke forhindre, at der f.eks. på messer og udstillinger eller ved demonstrationer præsenteres produkter, der ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i den for produkterne gældende gennemførelsesforanstaltning, når der er en tydelig angivelse af, at de ikke må bringes i omsætning/ibrugtages, før en overensstemmelse foreligger.

Artikel 7

Beskyttelsesklause

1. Konstaterer en medlemsstat, at et produkt, der er CE-mærket som omhandlet i artikel 5 og anvendt efter hensigten, ikke opfylder alle de relevante bestemmelser i den for produktet

gældende gennemførelsesforanstaltning, pålægges det producenten eller dennes repræsentant at bringe produktet i overensstemmelse med bestemmelserne i den for produktet gældende gennemførelsesforanstaltning og/eller med CE-mærkningsbestemmelserne og at bringe overtrædelsen til ophør på de betingelser, som medlemsstaten fastsætter.

Foreligger der tilstrækkelig dokumentation for, at et produkt næppe er i overensstemmelse med kravene, træffer medlemsstaten de nødvendige foranstaltninger, som, alt afhængig af hvor alvorlig den manglende overensstemmelse er, kan strække sig så vidt som til et forbud mod omsætning af produktet, indtil der er skabt overensstemmelse.

Bringes den manglende overensstemmelse ikke til ophør, træffer medlemsstaten afgørelse om at begrænse eller forbyde omsætningen og/eller ibrugtagningen af det pågældende produkt eller sikrer, at det trækkes tilbage fra markedet.

I tilfælde af forbud eller tilbagetrækning fra markedet skal Kommissionen og de øvrige medlemsstater straks informeres herom.

2. Enhver afgørelse, som en medlemsstat træffer i medfør af dette direktiv, og som medfører, at et produkts omsætning og/eller ibrugtagning begrænses eller forbydes, skal begrundes.

Afgørelsen meddeles straks den berørte part, der samtidig oplyses om de retsmidler, der er tilgængelige i henhold til gældende ret i den pågældende medlemsstat, samt fristerne for anvendelse af sådanne retsmidler.

3. Medlemsstaten underretter straks Kommissionen og de øvrige medlemsstater om enhver afgørelse, der træffes i medfør af stk. 1, med angivelse af årsagerne hertil og specielt om, hvorvidt den manglende overensstemmelse skyldes:

- a) manglende opfyldelse af kravene i den for produktet gældende gennemførelsesforanstaltning
- b) ukorrekt anvendelse af harmoniserede standarder som omhandlet i artikel 10, stk. 2
- c) mangler ved harmoniserede standarder som omhandlet i artikel 10, stk. 2.

4. Kommissionen holder snarest muligt samråd med de berørte parter og kan indhente teknisk rådgivning fra uafhængige eksterne eksperter.

Efter dette samråd underretter Kommissionen straks den medlemsstat, der har truffet afgørelse, samt de øvrige medlemsstater om sine synspunkter.

Finder Kommissionen, at afgørelsen ikke er berettiget, underretter den straks medlemsstaterne herom.

5. Begrundes den i denne artikels stk. 1 omhandlede afgørelse med en mangel ved en harmoniseret standard, iværksætter Kommissionen straks den procedure, der er omhandlet i artikel 10, stk. 2, 3 og 4. Kommissionen underretter samtidig det i artikel 19, stk. 1, omhandlede udvalg.

6. Medlemsstaterne og Kommissionen træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at oplysninger, der indgives som led i denne procedure, om fornødent behandles fortroligt.

7. De afgørelser, som medlemsstaterne træffer i henhold til denne artikel, offentliggøres på en gennemsigtig måde.

8. Kommissionens holdning til disse afgørelser offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 8

Overensstemmelsesvurdering

1. Før et produkt, der er omfattet af gennemførelsesforanstaltninger, bringes i omsætning og/eller ibrugtages, skal producenten eller dennes repræsentant sikre, at der foretages en vurdering af produktets overensstemmelse med alle de relevante krav i den for produktet gældende gennemførelsesforanstaltning.

2. Overensstemmelsesvurderingsprocedurerne specificeres i gennemførelsesforanstaltningerne, og producenterne har valgt mellem den interne designkontrol, der er omhandlet i bilag IV til dette direktiv, og forvaltningssystemet, der er omhandlet i bilag V til dette direktiv. Er det behørigt begrundet og står det i forhold til risikoen, udvælges overensstemmelsesvurderingsproceduren blandt de relevante moduler som beskrevet i bilag II til afgørelse nr. 768/2008/EF.

Har en medlemsstat stærke indicier for, at et produkt næppe vil være i overensstemmelse med kravene, offentliggør denne medlemsstat hurtigst muligt en begrundet vurdering, evt. ved et kompetent organ, af produktets overensstemmelse med henblik på, hvis det er hensigtsmæssigt, at give mulighed for rettidigt at rette op på manglerne.

Er et produkt, der er omfattet af gennemførelsesforanstaltninger, designet af en organisation, der er registreret i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 761/2001 af 19. marts 2001 om organisationers frivillige deltagelse i en fællesskabsordning for miljøledelse og miljørevision (EMAS) ⁽¹⁾, og er designfunktionen omfattet af denne registrering, antages denne organisations forvaltningssystem at opfylde kravene i bilag V til dette direktiv.

Er et produkt, der er omfattet af gennemførelsesforanstaltninger, designet af en organisation, der har et forvaltningssystem, hvori

produktdesignfunktionen indgår, og som gennemføres i overensstemmelse med harmoniserede standarder, hvis referencenumre er offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*, antages dette forvaltningssystem at opfylde de dertil svarende krav i bilag V.

3. Efter omsætningen og/eller ibrugtagningen af et produkt, der er omfattet af gennemførelsesforanstaltninger, opbevarer producenten eller repræsentanten de relevante dokumenter vedrørende den gennemførte overensstemmelsesvurdering og de udstedte overensstemmelseserklæringer i 10 år, efter at det sidste produkt er blevet fremstillet, således at medlemsstaterne kan få indsigt heri.

Den relevante dokumentation stilles til rådighed senest 10 dage efter modtagelse af en anmodning fremsat af den kompetente myndighed i en medlemsstat.

4. Dokumenter vedrørende overensstemmelsesvurderingen og EF-overensstemmelseserklæringen, jf. artikel 5, udarbejdes på et af Den Europæiske Unions institutioners officielle sprog.

Artikel 9

Overensstemmelsesformodning

1. Medlemsstaterne anser et produkt, der er CE-mærket som omhandlet i artikel 5, for at være i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i den for produktet gældende gennemførelsesforanstaltning.

2. Medlemsstaterne anser et produkt, for hvilket der er anvendt harmoniserede standarder, hvis referencenumre er offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*, for at være i overensstemmelse med alle de relevante krav i den for produktet gældende gennemførelsesforanstaltning, som sådanne standarder vedrører.

3. Produkter, der er miljømærket i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1980/2000, formodes at opfylde de krav til miljøvenligt design, der er anført i den for produktet gældende gennemførelsesforanstaltning, for så vidt miljømærkningen opfylder disse krav.

4. Med henblik på overensstemmelsesformodning i henhold til nærværende direktiv kan Kommissionen efter forskriftsproceduren i artikel 19, stk. 2, beslutte, at andre miljømærker opfylder betingelser svarende til EF-miljømærket i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1980/2000. Produkter, der har fået tildelt sådanne andre miljømærker, formodes at opfylde de krav til miljøvenligt design, der er anført i den for produktet gældende gennemførelsesforanstaltning, for så vidt miljømærkningen opfylder disse krav.

⁽¹⁾ EFT L 114 af 24.4.2001, s. 1.

Artikel 10

Harmoniserede standarder

1. Medlemsstaterne sikrer så vidt muligt, at der træffes foranstaltninger, der giver de berørte parter mulighed for at blive hørt på nationalt plan i forbindelse med udarbejdelsen og overvågningen af harmoniserede standarder.

2. Finder en medlemsstat eller Kommissionen, at harmoniserede standarder, hvis anvendelse formodes at opfylde særlige bestemmelser i en gældende gennemførelsesforanstaltning, ikke i fuldt omfang opfylder disse bestemmelser, orienterer den berørte medlemsstat eller Kommissionen det stående udvalg, der er nedsat ved artikel 5 i direktiv 98/34/EF, herom med angivelse af grundene hertil. Udvalget afgiver en hasteudtalelse.

3. På baggrund af udvalgets udtalelse beslutter Kommissionen, om referencerne til de pågældende harmoniserede standarder skal offentliggøres, ikke offentliggøres, delvis offentliggøres eller bibeholdes i eller tilbagekaldes fra *Den Europæiske Unions Tidende*.

4. Kommissionen orienterer det berørte europæiske standardiseringsorgan og udsteder om nødvendigt et nyt mandat med henblik på ændring af de pågældende harmoniserede standarder.

Artikel 11

Krav til komponenter og delkomponenter

Gennemførelsesforanstaltningerne kan kræve, at en producent eller dennes repræsentant, der bringer komponenter og delkomponenter i omsætning og/eller ibrugtager sådanne, stiller relevante oplysninger til rådighed for producenten af et produkt, der er omfattet af gennemførelsesforanstaltninger, om komponenternes eller delkomponenternes materialesammensætning samt energi-, materiale- og/eller ressourceforbrug.

Artikel 12

Administrativt samarbejde og udveksling af oplysninger

1. Medlemsstaterne sikrer, at der træffes passende foranstaltninger for at tilskynde de myndigheder, der har ansvaret for dette direktivs gennemførelse, til at samarbejde og give hinanden og Kommissionen oplysninger for at medvirke til anvendelsen af direktivet og navnlig til gennemførelsen af artikel 7.

Ved det administrative samarbejde og udvekslingen af oplysninger gøres der i videst muligt omfang brug af elektroniske kommunikationsmidler, og der kan gives støtte hertil gennem de relevante fællesskabsprogrammer.

Medlemsstaterne oplyser Kommissionen om, hvilke myndigheder der er ansvarlige for anvendelsen af dette direktiv.

2. Der træffes nærmere afgørelse om arten af og strukturen i udvekslingen af oplysninger mellem Kommissionen og medlemsstaterne efter forskriftsproceduren i artikel 19, stk. 2.

3. Kommissionen træffer passende foranstaltninger for at tilskynde og bidrage til det samarbejde mellem medlemsstaterne, der er nævnt i denne artikel.

Artikel 13

Små og mellemstore virksomheder

1. I forbindelse med programmer, som små og mellemstore virksomheder (SMV'er) samt meget små virksomheder kan drage nytte af, tager Kommissionen hensyn til initiativer, der hjælper SMV'er samt meget små virksomheder med at integrere miljøaspekter, herunder energieffektivitet, i forbindelse med designet af deres produkter.

2. Retningslinjer, der dækker de specifikke forhold hos de SMV'er, der er aktive i den berørte produktsektor, kan ledsage en gennemførelsesforanstaltning. Om nødvendigt kan Kommissionen i overensstemmelse med stk. 1 udarbejde yderligere specialmateriale for at lette anvendelsen af dette direktiv i SMV'er.

3. Medlemsstaterne sikrer, især gennem udbygning af støttenetværk og -strukturer, at SMV'er samt meget små virksomheder tilskyndes til at fastlægge en miljøbevidst strategi allerede på produktets designstadiet og til at tilpasse sig den kommende fællesskabslovgivning.

Artikel 14

Forbrugeroplysning

I overensstemmelse med den for produktet gældende gennemførelsesforanstaltning sikrer producenterne, i den form, de skønner hensigtsmæssig, at forbrugerne af produkter informeres om:

- a) den rolle, de kan spille i forbindelse med en bæredygtig anvendelse af produktet, og
- b) produktets økologiske profil og fordelene ved miljøvenligt design, når dette er påkrævet i henhold til gennemførelsesforanstaltningerne.

Artikel 15

Gennemførelsesforanstaltninger

1. Opfylder et produkt de kriterier, der er angivet i denne artikels stk. 2, omfattes det af en gennemførelsesforanstaltning eller en selvreguleringsforanstaltning i henhold til denne artikels stk. 3, litra b). Sådanne gennemførelsesforanstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 19, stk. 3.

2. Kriterierne, der henvises til i stk. 1, er som følger:

a) salget af og handelen med produktet skal være af en væsentlig størrelse, dvs. normalt over 200 000 enheder om året i Fællesskabet i henhold til de seneste tilgængelige tal

b) produktet skal under hensyn til de mængder, der bringes i omsætning og/eller ibrugtages, have en væsentlig miljøpåvirkning i Fællesskabet, jf. Fællesskabets strategiske prioriteter som er fastsat i afgørelse nr. 1600/2002/EF, og

c) produktet skal have et betydeligt potentiale med hensyn til at mindske dets miljøpåvirkning, uden at det medfører urimelige omkostninger, navnlig hvor:

i) der ikke findes anden relevant fællesskabslovgivning, eller markedskræfterne ikke er i stand til at løse dette spørgsmål tilfredsstillende, og

ii) der er stor forskel på de miljømæssige egenskaber for produkter med tilsvarende funktion, som allerede er på markedet.

3. Kommissionen tager ved udarbejdelsen af et udkast til gennemførelsesforanstaltning hensyn til de synspunkter, som det i artikel 19, stk. 1, nævnte udvalg giver udtryk for, og tager ligeledes hensyn til:

a) Fællesskabets prioriteter på miljøområdet, som f.eks. fastsat i afgørelse nr. 1600/2002/EF eller i Kommissionens europæiske klimaændringsprogram (ECCP), og

b) relevant fællesskabslovgivning og selvregulering som f.eks. frivillige aftaler, der efter en vurdering i henhold til artikel 17 forventes at opfylde de politiske mål hurtigere eller til lavere omkostninger end obligatoriske krav.

4. Kommissionen skal ved udarbejdelsen af et udkast til gennemførelsesforanstaltning:

a) tage hensyn til produktets livscyklus og alle dets væsentlige miljøaspekter, bl.a. energieffektiviteten. Analysen af miljøaspekterne og gennemførligheden af deres forbedring skal

ikke være mere indgående, end at den står i et rimeligt forhold til deres betydning. Vedtagelsen af krav til miljøvenligt design med hensyn til de væsentlige miljøaspekter for produkter skal ikke forsinkes unødigt pga. uvished omkring de øvrige aspekter

b) gennemføre en vurdering, der omhandler påvirkningerne af miljøet, forbrugerne og producenterne, herunder SMV'er, med hensyn til konkurrenceevne, herunder i forhold til markeder uden for Fællesskabet, innovation, markedsadgang og cost-benefit

c) tage hensyn til gældende national miljølovgivning, som medlemsstaterne finder relevant

d) gennemføre en relevant høring af interessenterne

e) udarbejde en begrundelse for udkastet til gennemførelsesforanstaltning på grundlag af den i litra b) nævnte vurdering, og

f) fastsætte gennemførelsesdato(er) og eventuelle indfasnings- eller overgangsforanstaltninger eller -perioder, navnlig under hensyntagen til de mulige konsekvenser for SMV'er eller for særlige produktgrupper, der især fremstilles af SMV'er.

5. Gennemførelsesforanstaltningerne skal opfylde alle følgende kriterier:

a) der må ikke være nogen væsentlig negativ indvirkning på produktets brugsegenskaber set fra brugerens synspunkt

b) der må ikke være nogen negativ indvirkning på sundhed, sikkerhed og miljø

c) der må ikke være væsentlige negative konsekvenser for forbrugerne, navnlig hvad angår produktets pris og livscyklusomkostninger

d) der må ikke være væsentlige negative konsekvenser for industriens konkurrenceevne

e) i princippet må fastlæggelsen af et krav til miljøvenligt design ikke have til følge, at det pålægges producenterne at anvende en teknologi, der er omfattet af en industriel ejendomsret, og

f) producenterne må ikke pålægges en uforholdsmæssig stor administrativ byrde.

6. Ved gennemførelsesforanstaltningerne fastsættes krav til miljøvenligt design i overensstemmelse med bilag I og/eller bilag II.

Der indføres specifikke krav til miljøvenligt design for udvalgte miljøaspekter, der har en væsentlig miljøpåvirkning.

Gennemførelsesforanstaltningerne kan også fastsætte, at der ikke er behov for krav til miljøvenligt design i forbindelse med visse specificerede parametre for miljøvenligt design, jf. bilag I, del 1.

7. Kravene formuleres på en sådan måde, at det sikres, at markedstilsynsmyndighederne kan efterprøve produkternes overensstemmelse med kravene i gennemførelsesforanstaltningen. Gennemførelsesforanstaltningen skal præcisere, om efterprøvningen kan udføres enten direkte på produktet eller på grundlag af den tekniske dokumentation.

8. Gennemførelsesforanstaltningerne skal indeholde de elementer, der er anført i bilag VII.

9. De relevante undersøgelser og analyser, som Kommissionen anvender i forbindelse med udarbejdelsen af gennemførelsesforanstaltningerne, bør gøres offentligt tilgængelige, og der bør især tages højde for en let adgang og anvendelse for interesserede SMV'er.

10. Om nødvendigt skal en gennemførelsesforanstaltning, der fastsætter krav til miljøvenligt design, indeholde bestemmelser om afvejning af forskellige miljøaspekter. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 19, stk. 3.

Artikel 16

Arbejdsplan

1. Kommissionen udarbejder senest den 21. oktober 2011 i overensstemmelse med kriterierne i artikel 15 og efter høring af det i artikel 18 omhandlede konsultationsforum en arbejdsplan, som gøres offentligt tilgængelig.

Arbejdsplanen opstiller for de følgende tre år en vejledende liste over produktgrupper, som anses for at have prioritet i forbindelse med vedtagelsen af gennemførelsesforanstaltninger.

Kommissionen ændrer regelmæssigt arbejdsplanen efter høring af konsultationsforummet.

2. I overgangsperioden indtil den første arbejdsplan i henhold til denne artikels stk. 1 er udarbejdet, udsteder Kommissionen dog efter kriterierne i artikel 15 og efter høring af konsultationsforummet, hvis det er hensigtsmæssigt allerede:

a) gennemførelsesforanstaltninger, navnlig for de produkter, der ifølge ECCP frembyder et stort potentiale for en omkost-

ningseffektiv nedbringelse af drivhusgasemissionerne som f.eks. varme- og varmtvandsanlæg, elmotorsystemer, belysning i hjemmet og i servicesektoren, husholdningsapparater, kontorudstyr i hjemmet og i servicesektoren, forbrugerelektronik og HVAC-systemer (heating ventilating air conditioning systems), og

b) en separat gennemførelsesforanstaltning til reducere af en produktgruppes tab ved standby.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 19, stk. 3.

Artikel 17

Selvregulering

Frivillige aftaler og andre selvreguleringsforanstaltninger, der fremstår som alternativer til gennemførelsesforanstaltninger i forbindelse med dette direktiv, skal som et minimum vurderes på grundlag af bilag VIII.

Artikel 18

Konsultationsforum

Kommissionen sikrer, at den ved udførelsen af sine aktiviteter for hver enkelt gennemførelsesforanstaltning har en afbalanceret deltagelse af medlemsstaternes repræsentanter og alle relevante parter, der er berørt af det pågældende produkt eller den pågældende produktgruppe, såsom industrien, herunder SMV'er og håndværksvirksomheder, faglige organisationer, handlende, detailhandlere, importører, miljøorganisationer og forbrugerorganisationer. Disse parter bidrager især til at definere gennemførelsesforanstaltningerne og tage disse op til fornyet overvejelse, undersøge effektiviteten af den indførte markedsovervågningsmekanisme samt vurdere frivillige aftaler og andre selvreguleringsforanstaltninger. Disse parter mødes i et konsultationsforum. Forummets forretningsorden fastsættes af Kommissionen.

Artikel 19

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.

3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1-4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

*Artikel 20***Sanktioner**

Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om sanktioner for overtrædelse af de nationale bestemmelser, der er vedtaget i medfør af dette direktiv, og træffer alle nødvendige foranstaltninger til at sikre gennemførelse heraf. Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsernes grovhed og have afskrækkende virkning samt tage højde for omfanget af manglende overensstemmelse og antallet af produktenheder med manglende overensstemmelse, som er bragt i omsætning i Fællesskabet. Medlemsstaterne giver senest den 20. november 2010 Kommissionen meddelelse om disse bestemmelser og meddeler omgående senere ændringer af betydning for bestemmelserne.

*Artikel 21***Revision**

Senest i 2012 vurderer Kommissionen effektiviteten af dette direktiv og dets gennemførelsesforanstaltninger, herunder bl.a.:

- a) de metoder, der anvendes til at identificere og dække betydelige miljømæssige parametre, som f.eks. ressourceeffektivitet, der tager hensyn til produkternes hele livscyklus
- b) tærsklen for gennemførelsesforanstaltninger
- c) markedstilsynsmekanismer, og
- d) alle relevante selvreguleringsforanstaltninger, der er stimuleret.

Efter denne vurdering og set i lyset af erfaringerne i forbindelse med dette direktivs udvidede anvendelsesområde tager Kommissionen især stilling til, hvorvidt det er hensigtsmæssigt at udvide direktivets anvendelsesområde til at omfatte ikke-energi-relaterede produkter, med henblik på væsentligt at reducere miljøpåvirkningerne i hele disse produkters livscyklus, efter høring af det i artikel 18 omhandlede konsultationsforum, og forelægger om nødvendigt Europa-Parlamentet og Rådet forslag til ændring af dette direktiv.

*Artikel 22***Fortrolighed**

Oplysningskravene i artikel 11 og bilag I, del 2, til producenten og/eller dennes repræsentant skal være rimelige og tage hensyn til den berettigede fortrolighed omkring kommercielt følsomme oplysninger.

*Artikel 23***Gennemførelse**

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme artikel 1-9, 11, 14, 15 og 20 og bilag I-V, VII og VIII senest den 20. november 2010. De meddeler straks Kommissionen teksten til disse love og bestemmelser.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De skal endvidere indeholde oplysning om, at henvisninger i gældende love og administrative bestemmelser til det direktiv, der ophæves ved nærværende direktiv, gælder som henvisninger til nærværende direktiv. Medlemsstaterne fastsætter de nærmere regler for henvisningen og træffer bestemmelse om affattelsen af den nævnte oplysning.

2. Medlemsstaterne tilsender Kommissionen de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

*Artikel 24***Ophævelse**

Direktiv 2005/32/EF, som ændret ved det direktiv, der er nævnt i bilag IX, del A, ophæves, uden at dette berører medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til de i bilag IX, del B, angivne frister for gennemførelse i national ret af direktiverne.

Henvisninger til det ophævede direktiv gælder som henvisninger til nærværende direktiv og læses efter sammenligningstabellen i bilag X.

*Artikel 25***Ikrafttræden**

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

*Artikel 26***Adressater**

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 21. oktober 2009.

På Europa-Parlamentets vegne

J. BUZEK

Formand

På Rådets vegne

C. MALMSTRÖM

Formand

BILAG I

Metode til fastlæggelse af generiske krav til miljøvenligt design

(jf. artikel 15, stk. 6)

Formålet med generiske krav til miljøvenligt design er at forbedre produkters miljømæssige egenskaber, idet der lægges vægt på væsentlige miljøaspekter ved disse, men uden at der fastsættes grænseværdier. Metoden, der er omhandlet i dette bilag, skal finde anvendelse, når det ikke er hensigtsmæssigt at fastsætte grænseværdier for den produktgruppe, der undersøges. Kommissionen skal i forbindelse med udarbejdelsen af det udkast til foranstaltning, der forelægges det i artikel 19, stk. 1, nævnte udvalg, fastlægge de væsentlige miljøaspekter, som skal specificeres i gennemførelsesforanstaltningen.

Ved udarbejdelsen i henhold til artikel 15 af gennemførelsesforanstaltninger, hvori der fastlægges generiske krav til miljøvenligt design, skal Kommissionen, alt efter hvilket produkt der er omfattet af gennemførelsesforanstaltningen, udvælge de relevante parametre for miljøvenligt design fra listen i del 1, oplysningskravene fra listen i del 2 og de krav, der skal stilles til producenten, fra listen i del 3.

Del 1. Parametre for miljøvenligt design af produkter

1.1. I det omfang de vedrører produktdesignet, skal de væsentlige miljøaspekter fastlægges under hensyn til følgende faser af produktets livscyklus:

- a) valg og anvendelse af råmaterialer
- b) fremstilling
- c) emballage, transport og distribution
- d) installering og vedligeholdelse
- e) anvendelse, og
- f) udtjent produkt, dvs. den tilstand, produktet har ved udgangen af den første anvendelsesperiode, indtil dets endelige bortskaffelse.

1.2. For hver fase skal følgende miljømæssige aspekter vurderes, når det er relevant:

- a) forventet forbrug af materialer, energi og andre ressourcer som f.eks. ferskvand
- b) forventede emissioner til luft, vand og jord
- c) forventet forurening på grund af fysiske effekter som f.eks. støj, vibrationer, stråling, elektromagnetiske felter
- d) forventet affaldsbringelse, og
- e) muligheder for genbrug, genvinding og nyttiggørelse af materialer og/eller af energi under hensyn til direktiv 2002/96/EF.

1.3. Alt efter det enkelte tilfælde skal specielt følgende parametre anvendes til vurdering af potentialet for forbedring af miljøaspekterne som omhandlet i punkt 1.2, om nødvendigt suppleret af andre parametre:

- a) produktets vægt og volumen
- b) anvendelse af genvundne materialer
- c) forbrug af energi, vand og andre ressourcer i hele livscyklussen

- d) anvendelse af stoffer, der er klassificeret som sundheds- og/eller miljøskadelige i henhold til Rådets direktiv 67/548/EØF af 27. juni 1967 om tilnærmelse af lovgivning om klassificering, emballering og etikettering af farlige stoffer ⁽¹⁾, og under hensyn til lovgivningen om markedsføring og anvendelse af særlige stoffer, f.eks. Rådets direktiv 76/769/EØF af 27. juli 1976 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om begrænsning af markedsføring og anvendelse af visse farlige stoffer og præparater ⁽²⁾ og direktiv 2002/95/EF
- e) mængden og arten af de forbrugsstoffer, der er nødvendige for korrekt anvendelse og vedligeholdelse
- f) genbrugs- og genvindingsegenskaber udtrykt ved: antal anvendte materialer og komponenter, anvendelse af standardkomponenter, tidsforbrug ved demontering, eventuel anvendelse af specialværktøj til demontering, anvendelse af komponent- og materialekodningsstandarder for mærkning af komponenter og materialer, der er egnede til genbrug og genvinding (herunder mærkning af plastdele i overensstemmelse med ISO-standarder), anvendelse af materialer, der let kan genvindes, let adgang til værdifulde og andre genvindelige komponenter og materialer, let adgang til komponenter og materialer, der indeholder farlige stoffer
- g) anvendelse af brugte komponenter
- h) undgåelse af tekniske løsninger, der besværliggør genbrug og genvinding af komponenter og hele apparater
- i) forlængelse af levetiden udtrykt ved: garanteret minimumslevetid, garanteret levering af reservedele i en minimumsperiode, modularitet, opgraderingsmuligheder, reparationsmuligheder
- j) affaldsmængde, herunder mængde af farligt affald
- k) emissioner til luften (drivhusgasser, forsurende stoffer, flygtige organiske forbindelser, ozonnedbrydende stoffer, persistente organiske miljøgifte, tungmetaller, fine partikler og svævestøv), jf. dog Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/68/EF af 16. december 1997 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om foranstaltninger mod emission af forurenende luftarter og partikler fra forbrændingsmotorer til montering i mobile ikke-vejgående maskiner ⁽³⁾
- l) emissioner til vand (tungmetaller, stoffer, der er skadelige for iltbalancen, persistente organiske miljøgifte), og
- m) emissioner til jord (specielt lækning og udslip af farlige stoffer i produkternes anvendelsesfase og risikoen for udvaskning efter deponering som affald).

Del 2. Oplysningskrav

Ved gennemførelsesforanstaltningerne kan det kræves, at fabrikanten forelægger oplysninger, der kan have indflydelse på, hvordan andre end producenten håndterer, anvender eller genvinder produktet. Disse oplysninger kan omfatte, hvis det er relevant:

- a) oplysninger fra designeren vedrørende fremstillingsprocessen
- b) oplysninger til forbrugerne om vigtige miljømæssige kendetegn og egenskaber ved produktet; disse skal ledsage produktet, når det bringes i omsætning, således at forbrugeren kan sammenligne disse aspekter ved produkterne
- c) oplysninger til forbrugerne om, hvordan produktet skal installeres, anvendes og vedligeholdes for at mindske dets miljøpåvirkning og for at sikre den længst mulige levetid, samt om, hvordan produktet skal returneres, når det er udtjent, og, når det er relevant, oplysninger om den periode, hvor der kan leveres reservedele, og om mulighederne for opgradering af produkter, og
- d) oplysninger til behandlingsanlæg vedrørende demontering, genvinding eller bortskaffelse, når produkterne er udtjente.

Oplysningerne bør findes på selve produktet, når dette er muligt.

I forbindelse med disse oplysninger skal der tages hensyn til forpligtelser i henhold til anden fællesskabslovgivning, f.eks. direktiv 2002/96/EF.

⁽¹⁾ EFT 196 af 16.8.1967, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 262 af 27.9.1976, s. 201.

⁽³⁾ EFT L 59 af 27.2.1998, s. 1.

Del 3. Krav til producenten

1. Med hensyntagen til de miljøaspekter, der i gennemførelsesforanstaltningen identificeres som aspekter, der kan ændres væsentligt gennem produktdesignet, skal producenter af produkter gennemføre en vurdering af modellen af et produkt igennem hele dets livscyklus baseret på en realistisk antagelse om normale anvendelsesbetingelser og hensigten med anvendelsen. Andre miljøaspekter kan undersøges på frivillig basis.

På grundlag af denne vurdering fastlægger producenterne produktets miljøprofil. Den skal baseres på miljømæssigt relevante produktkendetegn og udveksling med omgivelserne igennem hele produktets livscyklus udtrykt i fysiske mængder, der kan måles.

2. Producenten skal anvende denne vurdering til at evaluere alternative designløsninger og produktets derved opnåede miljømæssige egenskaber i forhold til benchmarks.

Kommissionen skal fastlægge benchmarks i gennemførelsesforanstaltningen på grundlag af oplysninger, der indsamles under forberedelsen af foranstaltningen.

Ved valget af en bestemt designløsning skal der opnås en fornuftig balance mellem de forskellige miljøaspekter og mellem miljøaspekter og andre relevante hensyn, f.eks. sikkerhed og sundhed, tekniske krav til funktionalitet, kvalitet og ydeevne samt økonomiske aspekter, herunder fremstillingsomkostninger og salgbarhed, samtidig med at al relevant lovgivning overholdes.

BILAG II

Metode til fastsættelse af specifikke krav til miljøvenligt design

(jf. artikel 15, stk. 6)

Formålet med specifikke krav til miljøvenligt design er at forbedre et bestemt miljøaspekt af produktet. Disse kan være udformet som krav om nedsat forbrug af en bestemt ressource, såsom grænser for anvendelsen af denne ressource i de forskellige faser af livscyklussen (f.eks. grænser for vandforbruget under anvendelsen eller for mængden af et bestemt materiale, der indgår i produktet, eller et minimumskrav til mængden af genvundet materiale).

Ved udarbejdelsen af gennemførelsesforanstaltninger til fastlæggelse af specifikke krav til miljøvenligt design i henhold til artikel 15 skal Kommissionen, alt efter hvilket produkt, der er omfattet af gennemførelsesbestemmelsen, identificere de relevante parametre for miljøvenligt design blandt parametrene i bilag I, del 1, og fastsætte niveauerne for disse krav i overensstemmelse med forskriftsproceduren i artikel 19, stk. 2, som følger:

1. Ved en teknisk, miljømæssig og økonomisk analyse skal en række repræsentative modeller af det pågældende produkt på markedet udvælges, og der peges på de tekniske muligheder for at forbedre produktets miljømæssige egenskaber, idet der tages hensyn til disse muligheds økonomiske levedygtighed, og idet væsentlige ydelsestab eller nedsat anvendelighed for forbrugerne søges undgået.

Den tekniske, miljømæssige og økonomiske analyse skal også vise, hvilke produkter og hvilken teknologi på markedet der har de bedste egenskaber med hensyn til de pågældende miljøaspekter.

De miljømæssige egenskaber ved produkter, der er tilgængelige på de internationale markeder, og benchmarks i andre landes lovgivning bør tages i betragtning ved analysen samt i forbindelse med fastsættelsen af kravene.

På grundlag af denne analyse og under hensyn til den økonomiske og tekniske gennemførlighed samt mulighederne for forbedring skal der træffes konkrete foranstaltninger med henblik på at minimere produktets miljøpåvirkning.

Med hensyn til energiforbruget under anvendelse skal der for repræsentative modeller af produktet fastsættes et niveau for energieffektivitet eller energiforbrug med det mål at opnå et omkostningsminimum for slutbrugerne i hele livscyklussen, idet der tages hensyn til følgerne for andre miljøaspekter. Ved analysemetoden for livscyklusomkostningerne anvendes en real diskonteringsats på basis af oplysninger fra Den Europæiske Centralbank og en realistisk levetid for produktet; den baseres på summen af udsving i købsprisen (som følge af udsving i industriens omkostninger) og i driftsudgifterne, som er en følge af de forskellige muligheder for teknisk forbedring, der tilbagediskonteres over levetiden for de repræsentative modeller af produktet. Driftsomkostningerne dækker hovedsagelig energiforbrug og yderligere omkostninger i form af andre ressourcer, som f.eks. vand eller rengøringsmidler.

Der skal gennemføres en følsomhedsanalyse omfattende de relevante faktorer, f.eks. prisen på energi eller andre ressourcer, priser på råvarer eller produktionsomkostninger, diskonteringsatsen, og, hvis det er relevant også de eksterne miljøomkostninger, herunder undgåede drivhusgasemissioner, for at undersøge, om der er sket væsentlige ændringer, og om de overordnede konklusioner er korrekte. Kravene skal tilpasses i overensstemmelse hermed.

En lignende metodologi kan anvendes for andre ressourcer som f.eks. vand.

2. Der kan til gennemførelsen af de tekniske, miljømæssige og økonomiske analyser anvendes oplysninger, der er fremkommet som led i andre fællesskabsaktiviteter.

Dette gælder også oplysninger fra eksisterende programmer i andre dele af verden, når der skal fastlægges specifikke krav til miljøvenligt design af produkter, som handles med Den Europæiske Unions økonomiske partnere.

3. Ved fastsættelse af datoen for kravets ikrafttræden skal der tages hensyn til, hvor lang tid det tager at give produktet et nyt design.

*BILAG III***CE-mærkning**

(jf. artikel 5, stk. 2)

CE-mærkningen skal være mindst 5 mm høj. Hvis CE-mærkningen formindskes eller forstørres, skal modellens størrelsesforhold som anført ovenfor overholdes.

CE-mærkningen skal anbringes på produktet. Hvis dette ikke er muligt, skal den anbringes på emballagen og på ledsagedokumenterne.

BILAG IV

Intern designkontrol

(jf. artikel 8, stk. 2)

1. I dette bilag beskrives den procedure, hvorved den producent eller repræsentant, der er ansvarlig for opfyldelsen af de i punkt 2 anførte forpligtelser, sikrer og erklærer, at produktet opfylder de relevante krav i den for produktet gældende gennemførelsesforanstaltning. EF-overensstemmelseserklæringen kan omfatte et eller flere produkter og skal opbevares af producenten.
2. Producenten skal udarbejde et sæt teknisk dokumentation, der gør det muligt at vurdere produktets overensstemmelse med kravene i den for produktet gældende gennemførelsesforanstaltning.

Denne dokumentation skal navnlig indeholde:

- a) en generel beskrivelse af produktet og dets påtænkte anvendelse
 - b) resultaterne af relevante miljøvurderingsundersøgelser gennemført af producenten og/eller henvisninger til miljøvurderingslitteratur eller case studies, der anvendes af producenten ved evalueringen af, dokumentationen for og fastsættelsen af løsningerne for produktdesign
 - c) miljøprofilen, hvis gennemførelsesforanstaltningen foreskriver det
 - d) elementer af produktdesignspecifikationen vedrørende produktets miljømæssige designaspekter
 - e) en fortegnelse over de i artikel 10 omhandlede standarder, der er anvendt helt eller delvis, og en beskrivelse af de løsninger, der er valgt for at opfylde kravene i den for produktet gældende gennemførelsesforanstaltning, hvis de i artikel 10 omhandlede standarder ikke er anvendt, eller hvis disse standarder ikke fuldt ud dækker kravene i den for produktet gældende gennemførelsesforanstaltning
 - f) en kopi af de oplysninger vedrørende produktets miljømæssige design-aspekter, som stilles til rådighed i overensstemmelse med kravene i bilag I, del 2, og
 - g) resultaterne af de gennemførte målinger i forbindelse med kravene til miljøvenligt design, herunder nærmere oplysninger om disse målingers overensstemmelse sammenlignet med de krav til miljøvenligt design, der er fastsat i den for produktet gældende gennemførelsesforanstaltning.
3. Producenten skal træffe alle nødvendige foranstaltninger til at sikre, at produktet fremstilles i overensstemmelse med de designspecifikationer, der er omhandlet i punkt 2, og med kravene i den for produktet gældende foranstaltning.

BILAG V

Forvaltningssystem til overensstemmelsesvurdering

(jf. artikel 8, stk. 2)

1. I dette bilag beskrives den procedure, hvorved den producent, der opfylder kravene i punkt 2, sikrer og erklærer, at et produkt opfylder kravene i den for produktet gældende gennemførelsesforanstaltning. EF-overensstemmelseserklæringen kan omfatte et eller flere produkter og skal opbevares af producenten.
2. Under forudsætning af at producenten iværksætter de miljøelementer, der er anført i punkt 3, kan der anvendes et forvaltningssystem til overensstemmelsesvurdering af produktet.
3. Miljøelementer i forvaltningssystemet
I dette punkt specificeres de elementer i et forvaltningssystem og de procedurer, hvormed producenten kan påvise, at produktet er i overensstemmelse med kravene i den for produktet gældende gennemførelsesforanstaltning.
- 3.1. Politik for produktets miljømæssige egenskaber

Producenten skal kunne dokumentere overensstemmelse med kravene i den gældende gennemførelsesforordning. Producenten skal også kunne etablere en ramme for fastsættelse og revision af målsætninger og indikatorer for produktets miljømæssige egenskaber, med henblik på at forbedre produktets generelle miljømæssige egenskaber.

Alle de tiltag, som producenten foretager for at forbedre produktets generelle miljømæssige egenskaber og fastlægge produktets miljøprofil, hvis gennemførelsesforanstaltningen kræver det, under design- og fremstillingsprocessen, skal dokumenteres systematisk og grundigt i form af skriftlige procedurer og instruktioner.

Disse procedurer og instruktioner skal specielt indeholde en fyldestgørende beskrivelse af:

- a) en liste over de dokumenter, der skal udarbejdes for at påvise produktets overensstemmelse, og som — hvis det er relevant — skal være tilgængelige
 - b) målsætningerne og indikatorerne for produktets miljømæssige egenskaber og ledelsens organisationsstruktur, ansvarsområde og kompetence samt ressourcetildelingen i spørgsmål vedrørende gennemførelsen og ajourføringen af dem
 - c) den kontrol og de afprøvninger, der skal gennemføres efter fremstillingen for at kontrollere produktets miljømæssige egenskaber i forhold til indikatorerne for de miljømæssige egenskaber
 - d) procedurene til kontrol af den krævede dokumentation og sikring af, at den er ajourført, og
 - e) metoden til kontrol af gennemførelsen og effektiviteten af miljøelementerne i forvaltningssystemet.
- 3.2. Planlægning
Producenten skal fastlægge og ajourføre:
 - a) procedurer til fastlæggelse af produktets miljøprofil
 - b) målsætninger og indikatorer for produktets miljømæssige egenskaber, der tager hensyn til de teknologiske løsningsmuligheder, som de tekniske og økonomiske krav lægger op til, og
 - c) et program for opfyldelse af disse målsætninger.
 - 3.3. Gennemførelse og dokumentation

3.3.1. Dokumentationen vedrørende forvaltningssystemet skal navnlig overholde følgende:

- a) ansvarsområderne og beføjelserne skal defineres og dokumenteres, således at produktets miljømæssige egenskaber sikres effektivt, og således at der rapporteres om dets anvendelse med henblik på ajourføring og forbedring
- b) der skal udarbejdes dokumenter med beskrivelse af de designkontrolteknikker, der er indført, og de processer og systematiske foranstaltninger, der anvendes ved produktdesignet, og
- c) producenten skal udarbejde og ajourføre oplysninger til beskrivelse af de grundlæggende miljøelementer i forvaltningssystemet og procedurerne for kontrol af samtlige krævede dokumenter.

3.3.2. Dokumentationen vedrørende produktet skal navnlig indeholde:

- a) en generel beskrivelse af produktet og dets påtænkte anvendelse
- b) resultaterne af relevante miljøvurderingsundersøgelser gennemført af producenten og/eller henvisninger til miljøvurderingslitteratur eller case studies, der anvendes af producenten ved evalueringen af, dokumentationen for og fastsættelsen af produktdesignløsninger
- c) miljøprofilen, hvis gennemførelsesforanstaltningen kræver det
- d) dokumenter, der beskriver resultaterne af de gennemførte målinger i forbindelse med kravene til miljøvenligt design, herunder nærmere oplysninger om disse målingers overensstemmelse sammenlignet med de krav til miljøvenligt design, der er fastsat i den for produktet gældende gennemførelsesforanstaltning
- e) producenten skal fastlægge specifikationer, hvoraf det specielt fremgår, hvilke standarder der er anvendt; hvis de standarder, der er omhandlet i artikel 10, ikke er anvendt, eller hvis de ikke fuldt ud omfatter kravene i den relevante gennemførelsesforanstaltning, skal det beskrives, hvilke midler der er anvendt for at sikre overensstemmelse, og
- f) en kopi af de oplysninger vedrørende produktets miljømæssige designaspekter, der stilles til rådighed i overensstemmelse med kravene i bilag I, del 2.

3.4. Kontrol og afhjælpning

3.4.1. Producenten skal:

- a) træffe alle nødvendige foranstaltninger til at sikre, at produktet fremstilles i overensstemmelse med designspecifikationerne og med kravene i den gennemførelsesforanstaltning, der gælder for det
 - b) fastlægge og ajourføre procedurer til undersøgelse og håndtering af manglende overensstemmelse og gennemføre de ændringer i de dokumenterede procedurer, som afhjælpningen af mangler kræver, og
 - c) mindst hvert tredje år gennemføre en fuldstændig intern revision af forvaltningssystemets miljøelementer.
-

*BILAG VI***EF-overensstemmelseserklæring**

(jf. artikel 5, stk. 3)

EF-overensstemmelseserklæringen skal indeholde følgende oplysninger:

1. navn og adresse på producenten eller repræsentanten
 2. en beskrivelse af modellen, således at denne kan identificeres entydigt
 3. hvis det er relevant, de anvendte harmoniserede standarders referencer
 4. hvis det er relevant, de øvrige anvendte tekniske standarder og specifikationer
 5. hvis det er relevant, henvisninger til anden fællesskabslovgivning, der indeholder bestemmelser om den anvendte CE-mærkning, og
 6. navn på den person, der er bemyndiget til at forpligte producenten eller repræsentanten, samt vedkommendes underskrift.
-

BILAG VII

Gennemførelsesforanstaltningernes indhold

(jf. artikel 15, stk. 8)

Gennemførelsesforanstaltningen skal navnlig omfatte:

1. en nøjagtig definition af den type produkter, der er omfattet
2. kravet (kravene) til miljøvenligt design af det (de) pågældende produkt(er), gennemførelsesdato(er), eventuelle indfasningsforanstaltninger eller overgangsforanstaltninger eller -perioder:
 - a) hvis der er tale om generiske krav til miljøvenligt design: de relevante faser og aspekter udvalgt blandt de i bilag I, punkt 1.1 og 1.2, anførte samt eksempler på parametre udvalgt blandt de i bilag I, punkt 1.3, anførte som grundlag for en vurdering af forbedringer i forhold til de fastlagte miljøaspekter
 - b) hvis der er tale om specifikke krav til miljøvenligt design: niveauet herfor
3. de parametre for miljøvenligt design som omhandlet i bilag I, del 1, for hvilke krav om miljøvenligt design ikke er nødvendige
4. kravene vedrørende installering af produktet, hvis det har direkte betydning for det pågældende produkts miljømæssige egenskaber
5. de målingsstandarder og/eller målemetoder, der skal anvendes. Hvis der findes harmoniserede standarder, for hvilke referencenumrene er offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*, anvendes disse
6. nærmere oplysninger om overensstemmelsesvurderingen i henhold til afgørelse 93/465/EØF:
 - a) hvis de moduler, der skal anvendes, adskiller sig fra modul A: de faktorer, der danner grundlag for valget af procedure
 - b) hvis det er relevant, kriterierne for godkendelse og/eller certificering af tredjepart

Hvis der er fastlagt andre moduler i andre EF-krav for det samme produkt, skal det modul, der er fastsat i gennemførelsesforanstaltningen, have forrang i forhold til det pågældende krav
7. krav om de oplysninger, som producenterne skal stille til rådighed, navnlig med de dele af den tekniske dokumentation, der er nødvendige for at lette kontrollen med produkters overensstemmelse med gennemførelsesforanstaltningen
8. varigheden af den overgangsperiode, i hvilken medlemsstaterne skal tillade omsætning og/eller ibrugtagning af produkter, der opfylder de gældende bestemmelser på deres område på datoen for vedtagelsen af gennemførelsesforanstaltningen
9. datoen for evaluering og eventuel revision af gennemførelsesforanstaltningen under hensyntagen til den hastighed, hvormed de teknologiske fremskridt finder sted.

—

BILAG VIII

Selvregulering

(jf. artikel 17)

Ud over det grundlæggende retskrav om, at selvregulerende initiativer skal opfylde alle traktatens bestemmelser (navnlig vedrørende det indre marked og konkurrencereglerne) og EU's internationale forpligtelser, herunder multilaterale handelsbestemmelser, kan følgende ikke-udtømmende liste over indikative kriterier anvendes til at vurdere, om selvregulerende initiativer kan anvendes som et alternativ til en gennemførelsesforanstaltning i forbindelse med dette direktiv:

1. Fri deltagelse

Operatører fra tredjelande skal kunne deltage i selvregulerende initiativer, både i udarbejdelser- og gennemførelsesfaserne.

2. Merværdi

Selvregulerende initiativer skal skabe en merværdi (ikke kun en fortsættelse af sædvanlig praksis), for så vidt angår det pågældende produkts forbedrede miljøegenskaber som helhed.

3. Repræsentativitet

Industrien og de industrisammenslutninger, der deltager i den selvregulerende foranstaltning, skal udgøre et stort flertal af den pågældende økonomiske sektor med så få undtagelser som muligt. Der drages omsorg for at sikre, at konkurrencereglerne overholdes.

4. Kvantitetsbestemte mål og indfasningsmål

Interessenterne skal fastsætte deres mål i et klart og utvetydigt sprog med udgangspunkt i et veldefineret grundlag. Dækker det selvregulerende initiativ en lang periode, skal der medtages delmål. Det skal være muligt at kontrollere overensstemmelsen med (del)mål på en overkommelig og troværdig måde ved hjælp af klare og pålidelige indikatorer. Forskningsoplysninger og videnskabelige og teknologiske baggrundsdata skal lette udarbejdelsen af disse indikatorer.

5. Civilsamfundets inddragelse

For at sikre gennemsækelighed skal de selvregulerende initiativer offentliggøres, bl.a. via internettet og andre elektroniske midler til udbredelse af oplysninger.

Det samme skal gælde for delkontrolrapporter og endelige kontrolrapporter. Interessenterne, herunder medlemsstaterne, industrien, ikke-statslige miljøorganisationer og forbrugersammenslutninger, skal have mulighed for at kommentere et selvregulerende initiativ.

6. Kontrol og rapportering

Selvregulerende initiativer skal indeholde et velstruktureret kontrolsystem, der klart fastslår industriens og uafhængige kontrollørers ansvar. Kommissionens tjenestegrene skal sammen med det selvregulerende initiativs parter opfordres til at kontrollere, at målene nås.

Planen for kontrol og rapportering skal være detaljeret, gennemsækelig og objektiv. Kommissionens tjenestegrene har med hjælp fra det i artikel 19, stk. 1, omhandlede udvalg til opgave at fastslå, om de grundlæggende mål er opfyldt.

7. Omkostningseffektivitet ved forvaltning af et selvregulerende initiativ

Omkostningerne ved forvaltning af selvregulerende initiativer, navnlig med hensyn til kontrol, må ikke medføre en uforholdsmæssig stor administrativ byrde i forhold til deres mål og andre disponible politikinstrumenter.

8. Bæredygtighed

Selvregulerende initiativer skal være forenelige med dette direktivs mål, herunder den integrerede fremgangsmåde, og stemme overens med de økonomiske og sociale dimensioner ved bæredygtig udvikling. Beskyttelse af forbrugernes interesser, dvs. sundhed, livskvalitet eller økonomiske interesser, skal inddrages heri.

9. Forenelighed mellem incitamenter

Selvregulerende initiativer kan ikke forventes at føre til de ønskede resultater, hvis andre faktorer og incitamenter — markedspress, skatter og afgifter, lovgivning på nationalt plan — sender modstridende signaler til deltagerne i det selvregulerende initiativ. Konsekvens i politikken er væsentlig i så henseende og skal tages i betragtning ved vurderingen af initiativets effektivitet.

BILAG IX

DEL A

Ophævet direktiv med ændringer

(jf. artikel 24)

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/32/EF
(EUT L 191 af 22.7.2005, s. 29)

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/28/EF
(EUT L 81 af 20.3.2008, s. 48)

kun artikel 1

DEL B

Frister for gennemførelse i national ret

(jf. artikel 24)

Direktiv	Frist for gennemførelse
2005/32/EF	11. august 2007
2008/28/EF	—

BILAG X

Sammenligningstabel

Direktiv 2005/32/EF	Nærværende direktiv
Artikel 1 til 20	Artikel 1 til 20
Artikel 21	—
Artikel 22	—
Artikel 23	Artikel 21
Artikel 24	Artikel 22
Artikel 25	—
—	Artikel 23
—	Artikel 24
Artikel 26	Artikel 25
Artikel 27	Artikel 26
Bilag I til VIII	Bilag I til VIII
—	Bilag IX
—	Bilag X